

При цьому бухгалтер-аналітик підприємства повинен щомісячно аналізувати фактичний і бюджетний рівень показників, давати письмове пояснення будь-яким відхиленням. Аналіз бюджетів із пояснювальною запискою і пропозиціями щодо коригування господарської діяльності доцільно подавати керівнику підприємства або його заміснику по фінансових питаннях. Управлінський місячний звіт повинен обговорюватися на закритому засіданні управлінського персоналу підприємства. Наслідком такого обговорення може бути коректування бюджетів.

Оскільки об'єктом дослідження є методика обліку товарних запасів, можна розробити бюджет придбання товарів.

Бюджет закупівлі (використання) товарів визначає терміни закупівлі, види і кількість запасів, які необхідно придбати для задоволення (виконання) господарських планів. Потреба у товарах визначається бюджетом продаж і передбаченими змінами в рівні товарних запасів. Добутком кількості одиниць товарних запасів на оціночні закупівельні ціни на ці товари, отримують бюджет закупівлі товарів. Бюджет реалізації товарів формується аналогічно, але при цьому враховуються залишки товарів на початок і кінець звітної періоду. Планова потреба у закупівлі товарних запасів та їх реалізації може бути підготовлена як в одному документі, так і в окремих бюджетах.

Отже, підприємствам доцільно розробляти на рік такі бюджети: бюджет продаж; бюджет комерційних витрат; виробничий бюджет; бюджет закупівлі (використання) матеріальних запасів; бюджет трудових затрат; бюджет загальнопромислових витрат; бюджет загальних і адміністративних витрат; бюджет грошових надходжень; бюджетний звіт про фінансові результати; бюджетний баланс.

УДК 657

Пігош В.А.,

к.е.н., доцент кафедри обліку і оподаткування та маркетингу,
Мукачівський державний університет

ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ ПОСЛУГ З ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ДЕРЖАВНИМИ ВИЩИМИ НАВЧАЛЬНИМИ ЗАКЛАДАМИ

Відповідно до п.п.3 п.1 Переліку платних послуг, які можуть надаватися навчальними закладами, іншими установами та закладами системи освіти, що належать до державної та комунальної форми власності, навчальні заклади можуть надавати такі види платних послуг, як підготовка, перепідготовка, підвищення кваліфікації кадрів, навчання для здобуття громадянами післядипломної освіти понад державне замовлення в межах ліцензійного обсягу [4].

Виходячи зі ст. 1 Закону України “Про формування та розміщення державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів” державне замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів – це засіб державного регулювання задоволення потреб економіки та суспільства у кваліфікованих кадрах, підвищення освітнього та наукового потенціалу нації, забезпечення конституційного права громадян на здобуття освіти відповідно до їх покликань, інтересів та здібностей [8].

Відповідно до п. 2 Порядку КМУ про підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів від 15.04.2013 р. № 306 державне замовлення формується Мінекономрозвитку за поданням МОН та інших державних замовників з урахуванням середньострокового прогнозу потреби у фахівцях та робітничих кадрах на ринку праці та обсягів видатків державного бюджету на зазначені цілі [7].

Так, наприклад, обсяги державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, на підвищення кваліфікації та перепідготовку

кадрів для державних потреб у 2016 році затверджені постановою КМУ від 06.07.2016р. №408. Саме в цьому документі вказані обсяги державного замовлення на підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів на 2016 рік. Тобто державне замовлення стосується лише кадрів, які працюють у цих державних органах та бюджетних установах, які їм підпорядковані [3].

Виходячи з вищезазначеного, можна зробити висновок: фахівці, які направляються з різних підприємств недержавної форми власності та приватних підприємств, не підпадають під державне замовлення та, відповідно, мають проходити навчання за плату.

Крім того, фахівці, які направляються з бюджетних організацій, але понад обсяги державного замовлення, також мають проходити навчання за плату.

Плата за послуги, що надаються бюджетними установами згідно з їх основною діяльністю, відповідно до п. 4 ст. 13 Бюджетного кодексу України від 08.07.2010р. № 2456-VI відноситься до першої підгрупи першої групи власних надходжень бюджетних установ. Витратити кошти цієї підгрупи можна на покриття витрат, пов'язаних з організацією та наданням послуг. Тож абсолютно усі витрати, пов'язані з наданням платної послуги, мають бути ураховані в її вартості [1].

Порядок надання платних освітніх послуг та розрахунку їх вартості визначений у Порядку надання платних освітніх послуг державними та комунальними навчальними закладами, затвердженому спільним наказом МОН, Мінекономіки та Мінфіну від 23.07.2010 р. № 736/902/758.

Відповідно до п. 2.2 цього Порядку складовими вартості витрат є: витрати на оплату праці працівників; нарахування на оплату праці відповідно до законодавства; безпосередні витрати та оплата послуг інших організацій; капітальні витрати; індексація заробітної плати, інші витрати відповідно до чинного законодавства [5].

До витрат на оплату праці працівників, які залучені до надання платної освітньої послуги, враховуються розміри посадових окладів, ставок заробітної плати, підвищення, доплати, надбавки та інші виплати обов'язкового характеру, визначені відповідними нормативно-правовими актами.

При формуванні витрат на оплату праці працівників, що залучені до надання платної освітньої послуги, також можуть враховуватись виплати, що мають заохочувальний характер, у порядку, встановленому законодавством та колективними договорами.

Кількість працівників відповідної кваліфікації, залучених до надання платних освітніх послуг з відповідними розмірами посадових окладів (тарифних ставок, ставок заробітної плати), а також кількість годин їх роботи визначаються виходячи з необхідності врахування всього обсягу виконуваних робіт відповідно до затверджених норм навантаження або часу, необхідного для виконання тих чи інших видів робіт.

Окрім заробітної плати, в розрахунок платної послуги обов'язково включають нарахування ЄСВ.

До безпосередніх витрат та оплати послуг інших організацій при визначенні вартості платних освітніх послуг належать матеріальні витрати, що використовуються на надання освітніх послуг, комунальних послуг та енергоносіїв, проведення поточного ремонту, обслуговування основних фондів, що використовуються для надання платних освітніх послуг, службові відрядження та стажування, пов'язані з наданням платних освітніх послуг, оплату послуг зв'язку тощо.

Витрати на оплату послуг сторонніх організацій, що залучаються навчальними закладами для надання платних освітніх послуг (оплата всіх банківських послуг, оплата за охорону, встановлення пожежної та охоронної сигналізації, юридичні та інформаційні послуги, оренду).

До капітальних витрат на придбання (створення) основних засобів включаються витрати на забезпечення надання навчальним закладам платних освітніх послуг, а саме: придбання або створення основних засобів, зокрема навчального, лабораторного, спортивного обладнання, приладів, споруд, меблів, комп'ютерної та оргтехніки, придбання навчальної літератури; капітальне будівництво, придбання, ремонт, реконструкцію та реставрацію приміщень,

транспортних засобів, що використовуються у навчальному процесі; придбання програмного забезпечення.

При цьому капітальні витрати враховуються у розмірі до 10 % у межах вартості платної освітньої послуги, встановленої відповідно до вимог Порядку № 736/902/758 [5].

Відповідно до пп. «г» та «г» п.п. 197.1.2 Податкового кодексу України від 02.12.2010 р. №2755-VI від обкладення ПДВ звільнені всі види освітньої діяльності, які постачаються професійно-технічними навчальними закладами та вищими навчальними закладами I–IV рівнів акредитації, у тому числі для здобуття іншої вищої та післядипломної освіти. Тому нараховувати ПДВ на вартість курсів підвищення кваліфікації не потрібно [2].

Згідно з п. 28 Порядку складання, розгляду, затвердження та основними вимогами до виконання кошторисів бюджетних установ, затвердженими постановою КМУ від 28.02.2002р. №228 розпорядники нижчого рівня уточнюють проекти кошторисів, складають проекти планів асигнувань загального фонду бюджету, планів надання кредитів із загального фонду бюджету, планів спеціального фонду, планів використання бюджетних коштів, помісячних планів використання бюджетних коштів і подають ці документи головним розпорядникам для уточнення показників [6].

Розпорядники проводять свої витрати у відповідність до бюджетних асигнувань та інших показників, що доведені лімітними довідками. Для цього чисельність працівників установи, що пропонується до затвердження за штатним розписом, повинна бути приведена у відповідність до визначеного фонду оплати праці, а інші витрати – у відповідність до інших встановлених асигнувань таким чином, щоб забезпечити виконання покладених на установу функцій.

Виходячи з вищевикладеного та того, що розрахунки до кошторису за спеціальним та загальним фондами складаються окремо, а чисельність працівників повинна бути приведена у відповідність до фонду оплати праці, напрошується висновок, що штатні розписи за спеціальним фондом доцільно складати окремо.

Нескладання окремого штатного розпису за спеціальним фондом може призвести до того, що платні послуги будуть надаватися основним штатним складом бюджетної установи без відпрацювання ними додаткового робочого часу при наданні платних послуг, що призведе до незаконних виплат по заробітній платі.

Ураховуючи вищезазначене, робимо висновок: складати штатний розпис за спеціальним фондом окремо є доцільним, адже в такому випадку бюджетна установа чітко розмежовує працівників, оплата праці яких проводитиметься з різних джерел. Зазначимо, що для штатного розпису за спеціальним фондом застосовуються ті ж самі штатні нормативи, що і за загальним.

Література:

1. Бюджетний Кодекс України від 08.07.2010 р. № 2457-VI // Електронний ресурс. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>
2. Податковий Кодекс України від 02.12.2010р. № 2755-VI// Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
3. Про державне замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, на підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів у 2016 році [Електронний ресурс] :Постанова Кабінету Міністрів України від 06.07.2016 р. 408.– Режим доступу : <http://www.kmu.gov.ua/control/ru/cardnpd?docid=249173576>
4. Про затвердження переліку платних послуг, які можуть надаватись навчальними закладами, іншими установами та закладами системи освіти, що належать до державної та комунальної форми власності [Електронний ресурс] :Постанова Кабінету Міністрів України від 27.08.2010 р. № 796. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/796-2010-%D0%BF>
5. Про затвердження порядків надання платних послуг державними та комунальними навчальними закладами [Електронний ресурс] :наказ МОН, Мінекономіки та Мінфіну від 23.07.2010 р. № 736/902/758. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z1196>.

6. Про затвердження Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ [Електронний ресурс] :Постанова Кабінету Міністрів України від 28.02.2002р. №228. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/228-2002-%D0%BF>

7. Про затвердження Порядку формування державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів [Електронний ресурс] :Постанова Кабінету Міністрів України від 15.04.2013 р. № 306. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/306-2013-%D0%BF>

8. Про формування та розміщення державного замовлення на підготовку фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовку кадрів [Електронний ресурс] :Закон України від 20.11.2012 р. № 5499-VI. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/306-2013-%D0%BF>

УДК 657

Платонова В.С., магістр,
Науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри обліку і
економічного аналізу **Каткова Н.В.**,
Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова

ВИМОГИ ДО ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ КРЕДИТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ

У результаті господарської діяльності підприємства виникає кредиторська заборгованість. Вона виникає у випадку, коли підприємство спочатку отримує товари або послуги, а вже потім розраховується за них. Кредиторська заборгованість є джерелом виникнення та фінансування активів, тому в умовах фінансової кризи кредиторська заборгованість дає підприємствам змогу продовжувати свою діяльність безперервно, але неправильне управління може призвести до негативних наслідків, або навіть до банкрутства. Саме тому, облік і управління кредиторською заборгованістю на підприємстві є дуже важливими ділянками облікового процесу, так як їх правильна організація позитивно впливає на діяльність суб'єкта господарювання, а отже, питання є актуальним. Ефективне управління кредиторською заборгованістю надасть змогу розширювати ринки збуту товарів, створити позитивний імідж підприємства, що виведе його на значно вищий економічний рівень. Для того щоб нормально функціонувати підприємство має бути забезпеченим необхідним розміром обігового капіталу [1]. Розміри обігового капіталу залежать від величини запасів та кредиторської заборгованості, а управління ними потребує чіткого визначення інформаційних потреб користувачів та вимог до обліково-аналітичного забезпечення. Питання обліку та управління кредиторською заборгованістю розглядали такі вчені, як С.В. Зеленко, Р.П. Гончарук, Н.В. Марчак, Н.Л. Марусяк, Ф.Ф. Бутинець, О.О. Волинець, В.Ф. Палій, Н.М. Малюга, С.Ф. Голов, Г.О. Москалюк та інші.

В сучасних умовах вимоги до сучасних систем обліково-аналітичного забезпечення господарської діяльності зростають. Обліково-аналітичне забезпечення – це сукупність процесу збору, підготовки, реєстрації та зведення облікової інформації підприємств залежно від законодавчо встановленої системи ведення обліку і проведеного на основі цієї інформації глибокого аналізу із застосуванням певних методів і прийомів [2]

До основних функцій системи обліково-аналітичного забезпечення управління кредиторською заборгованістю належать:

- інформаційна — забезпечення кількісною інформацією щодо складу і величини кредиторської заборгованості внутрішніх і зовнішніх користувачів;
- облікова — відображення фактів господарської діяльності підприємства, облік розрахунків з кредиторами, строків погашення заборгованості;

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>